

Patricia De Martelaere

Een echte filosofe

1957 - 2009

Al heel vroeg in de morgen zei ze: 'Het leven is een omweg tussen niets en niets.' Da's een gedachte waarvan je 's ochtends niet meteen vrolijk maar wel goed wakker wordt. Een typisch Patricia De Martelaere-uitspraak. Continu op zoek naar de onvindbare wijsheid.

Zottegemse jeugd en muziekopleiding aan het Brussels Conservatorium. Aan de KULeuven studeert ze Germaanse Talen en Wijsbegeerte. Ze doctoreert er op een filosoof naar haar hart, de doodnuchtere Schotse scepticus David Hume.

Haar beroepsleven speelt zich af aan de universiteiten van Leuven, Brussel, Tilburg... 'Ik volgde bij haar taal filosofie en ze hield me vanaf de eerste les in de ban', getuigt een van haar fans. 'Als ze iets niet wist, gaf ze het gewoon toe. Ze vertelde veel en praatte graag met mensen.'

Al vroeg schrijft Patricia romans en essays. En ongevraagd wint ze prijzen: de *Vlaamse Debuutprijs*, de *Librisprijs*, de *Vlaamse Cultuurprijs voor essay en kritiek*, de *Gouden Uil*... 'Als ik eenmaal een ontwerp heb, staat me niets anders te doen dan wachten. Plots weet ik dan welke kant mijn verhaal op moet. Ik heb het gevoel dat een roman niet van mijzelf is, dat ik plagiaat pleeg op de werkelijkheid, die ik éérst heb geobserveerd. Alsof het eigenlijk al geschreven is.' Patricia ten voeten uit.

'Bij De Martelaere niets van het loense wantrouwen van het Vlaamse platteland. Niets van het geknisper en gekneuter van de Hollandse literatuur. Niets van het ijdele, multimediale gekakel van een pokdalige Gentenaar en niets van de geile stoutheid van een Amsterdamse gelukkige huisvrouw.' In memoriam 2009, Michiel van Kempen.

Haar privéleven is minder aangenaam. Tijdens een zeereis verdwijnt haar echtgenoot spoorloos. De filosofe is nu alleenstaande moeder met twee kinderen. Ze gaan wonen in een afgelegen huis in het Hageland.

De Martelaere schuwt publiciteit. Als ze de *Librisprijs* ontvangt, wil ze op tv-beelden haar gezicht verduisterd zien. In een uitzonderlijk

© Tom Van Hove

interview met *Humo*: 'Ik verschil niet van andere mensen, en er valt dus niets interessants over mij te zeggen; ik ben blij als er redenen zijn om blij te zijn en droef als daar redenen toe zijn.'

Dezelfde relativiteit klinkt ook elders door: 'Mijn denken is altijd op zoek geweest naar waarheid, geluk, rust; ik wou weten hoe alles en ikzelf in mekaar zitten, maar filosofie biedt dat niet... De natuur weet soms beter wat goed voor ons is dan ons denken, daarom is onze natuur verstandiger dan ons verstand.'

In 2008 stellen artsen een hersentumor vast. Enkele maanden later sterft deze getalenteerde vrouw, amper 51 jaar.

© Ambo